

Biljana Cincarević, slikarka

Čekam da društvo evoluirá

Autor: Katarina Sindelić

Živeti život baš onako kako želimo i raditi u njemu ono što najviše volimo, što predstavlja našu suštinu, te i egzistirati od toga su stavke ugovora koji bismo sasvim sigurno svi (da možemo) potpisali odmah po rođenju.

Na ovakav „dil“ bi svakako pre svih pristali umetnici, kojima je možda i teže nego drugima da spoje svoju kreativnost sa surovom realnošću, koja nema obzira prema duhovnom i estetskom. Taj ugovor kao da je parafirala slikarka Biljana Cincarević. Ona je jedna od retkih koja je uspjela da baš sve to objedni, mada zaokruživanje te celine nije išlo lako - za to je potrebno mnogo strpljenja, rada i živaca, jer se krug često prekida.

Stvaranje slike od autora zahteva da ode u neki drugi univerzum. U koji svet se ti seliš dok slikaš?

- Platno me izaziva, osećam neku napetost i moram da ga savladam. Kad počnem da se borim sa tom belinom, zanesem se, misli mi prolaze i nisam svesna ni prostora ni slike, već sam negde drugde. To je fenomenalan zanos i takav bi trebalo da bude osećaj svakoga ko voli svoj posao. Ukoliko volite ono što radite, neće biti stresova, već ćete puniti baterije kroz posao. Ali najlepše zanimanje je biti umetnik. I zato se kaže da umetnici, slikari dugo žive. Nažalost zbog brojnih obaveza ja sam kampanjski slikar, ali znam da će doći dan kada ću moći da se potpuno posvetim svom pozivu i tada ću slikati svaki dan. Grize me savest što sada nije tako.

Na tvojim slikama heroine su izuzetno lepe devojke, samosvesne, slobodoumne, romantične, inteligentne. Ima li takvih žena u našem društvu?

- Ima ih, i to baš taj profil. Ali, nažalost, oni koji su bezobzirni i drčni su u prvom planu, pa nema prostora da se iskažu superfenomenalne žene. One su sofisticirane i one ne štrče, ne eksponiraju se u ovako primitivnom društvu. Ovde se ne cene prave vrednosti. Žene su vekovima bile inspiracija slikarima, kada se pogleda kroz istoriju umetnosti, vidi se jasno kako se taj ideal menjao, od plavih prozirnih do obliha Venera. Današnji ideal žene je kreiran 60-ih godina i on je najpre postavljen po gej esteticu. Mršava, dečake građe, ali sada se to

ponovo menja, ona postaje opet femina, sa svim ženskim atributima, intelektualno jaka i ja takve žene slikam.

Takve žene, neretko, zbog slobodnijeg ponašanja društvo etiketira kao nemoralne, promiskuitetne. Zašto je to tako?

- Imam filozofski pristup tome. I za objašnjenje toga moramo da se vratimo mnogo godina unazad. Kroz celu istoriju žena je bila sredstvo, praktično rob. A da bi to prevazišle žene su počele da koriste svoje atribute. Muški svet je to osudio kao nemoral, odmah je bila kurva, prostitutka, žena bez dostojanstva. To je danas ostalo samo u tragovima. Ženi se ne praštaju mnoge stvari. Zašto je to tako? Mislím da je crkva kriva. Kada je hrišćanstvo uzelo maha, praktično je crkva osudila ženu kao greh samu po sebi. Naše društvo je posebno zaostalo iz razloga što je hrišćanstvo zloupotrebijeno. U našem društvu nas nisu naučili milosrđu. I sve to je lančano povezano i proizlazi jedno iz drugog. Nisam feministkinja u pravom smislu, feminizam je prevaziđen. Ali se zalažem za žensko dostojanstvo i mislim da je žena superiornije biće od muškarca, zato što je suptilnija i ima više osećanja i tako zna da barata muškarcima, a muškarci znaju samo da barataju sobom. Jednog dana kada društvo dodatno evoluira, sigurno će doći do jednog oblika matrijarhata.

Dok te jedni omalovažavaju, drugi veoma cene tvoj rad. Da li se i ti vodiš onom čuvenom izrekom da je najbitnije da nikoga ne ostavljaš ravnodušnim?

- Preživeli smo jako tešku situaciju, 20 godina pod staklenim zvonom i ništa što je sveže i moderno nije moglo da izvrši uticaj na nas. Moralno smo degradirani i u jednom momentu sam se pojavila ja, neko ko slika nešto što je za to društvo previše provokativno. Ja sam morala da živim, da radim. Znam svoj put, svoj korak i znam da će kada se društvo izleći doći vreme kada ću pokazati svoj kvalitet, ukoliko ga ima, a ja mislim da ga ima. I onda, zarad te buduće kvalitetne kritike, ja sigurno hodam i ne obraćam pažnju na ljude koji nisu bitni.

S obzirom na specifičnost tvojih slika, da li su i kupci tvojih radova specifične osobe?

- To su slobodni i moderni ljudi, različitih obrazovanja. Ne može svako u svom stanu da drži moju sliku, mora da bude slobodna osoba, bez obzira na to da li je slika sa naglašenom erotikom ili ne. Moje slike dominiraju prostorom i ne mislim da sam prepotentna kada to kažem. Zrače jakom energijom, Eros je utkan u njih, a on je životna pokretačka energija.

Kritika verske administracije

- Spremila sam konceptualnu izložbu koja se bavi kritikom verske administracije. Mnogi sveštenici se kriju iza Boga i govore o Bibliji a ne pridržavaju se nijednog slova te knjige. Bila sam iziritirana takvim ponašanjem i prosto sam morala da napravim ovu izložbu. Ne pljujem Boga, ne pljujem religiju, vernike, već crkve i one koji se izdaju za ugodne božije poslanike. SPC će biti samo model, a kroz instalacije ću da naglasim i ostale verske organizacije, islam i judaizam. Jedva čekam tu izložbu, baš mi je izazov - ispričala je Biljana Cincarević.